

Grauwe Kiekendief *Circus pygargus* pakt ei van Wulp *Numenius arquata*

Op 27 april 1993 zag ik tijdens een baaninspectie op de vliegbasis Twenthe het slanke silhouet van een kiekendief die laag boven het ruige grasland vloog. Langzaam reed ik dichterbij en al snel werd duidelijk dat het om een wijfje Grauwe Kiekendief ging. Met een opvallend veerkrachtige, stijgende en dalende vlucht werd het terrein afgezocht naar een mogelijke prooi. Plotseling zwenkte de vogel en dook van twee meter naar beneden. Op hetzelfde moment vloog een Wulp die daar broedde, verschrikt van het nest. De kiekendief pakte met de snavel een ei en vloog ermee weg. Vijftig meter verder streek de vogel met het ei in de snavel neer en liet het vervolgens in het ruige gras vallen. Even later pakte de Grauwe Kiekendief het ei weer in de snavel, maar liet het vervolgens weer in het gras vallen. Was het te groot om door te slikken of wilde de kiekendief het ei breken om daarna de inhoud te verorberen op de manier zoals dat bij Aasgieren is waargenomen? Wel tien keer herhaalde de vogel deze handeling, maar het ei bleef heel. Het leek wel alsof de vogel geen raad wist met deze prooi. Na ongeveer tien minuten vloog de Grauwe Kiekendief zonder ei op en vervolgde weer zijn karakteristieke golvende vlucht boven het ruige grasland.

Nieuwsgierig liep ik daarna naar de plek waar de kiekendief het ei had achtergelaten. Het ei was onbeschadigd zodat ik het weer kon terugleggen in het nest van de Wulp. De Grauwe Kiekendief bleef nog een uur boven het vliegveld jagen, maar verdween uiteindelijk al hoogte winnend in noordoostelijke richting.

Het is bekend dat Grauwe Kiekendieven soms eieren roven. In Spanje worden vooral de nesten van leeuweriken en andere kleine grondbroeders gepeudeerd, maar ook is waargenomen dat eieren van de Rode Patrijs *Alectoris rufa* niet veilig zijn (Cramp & Simmons 1980). Voedselonderzoek in NW-Kazachstan wees uit dat het daar vrijwel uitsluitend om de eieren van de Veldleeuwerik *Alauda arvensis* gaat, maar dat een enkele keer ook eieren van zandhoenders worden genomen (Glutz von Blotzheim, Bauer & Bezzel 1971). Deze eieren zijn echter veel kleiner en lichter dan de eieren van Wulpen. Het ei van een Wulp meet

68x48 mm en weegt zo'n 77 gram. Bij de Rode Patrijs gaat het om een ei van 40x30 mm met een gewicht van 17 gram en bij het Witbuikzandhoen *Pterocles alchata* meet het ei 47x31 mm bij een gewicht van 25 gram (Cramp *et al.* 1983, 1985).

Summary *Montagu's Harrier Circus pygargus takes egg of Curlew Numenius arquata.*

On April 27, 1993, a female Montagu's Harrier was found foraging over rough grassland at Twenthe Airport, province of Overijssel. Suddenly the bird disappeared in the rough and simultaneously a Curlew flew off. Seconds later, the harrier flew away with an egg in her bill. Fifty meters from the Curlew's nest the Montagu's Harrier landed. During the next ten minutes, the bird picked up and then dropped the egg at least ten times, apparently in order to break the egg, but this was unsuccessful.

Literatuur

- CRAMP S. & SIMMONS K. E. L. (eds.) 1980. The Birds of the Western Palearctic, Vols. 2, 3 and 4. Oxford University Press, Oxford.
- GLUTZ VON BLOTZHEIM U. N., BAUER K. M. & BEZZEL E. 1971. Handbuch der Vögel Mitteleuropas Band 4. Akademische Verlagsgesellschaft, Frankfurt am Main.

Harrie Linckens, Morslaan 160, 7576 CZ Oldenzaal

Grauwe Kiekendief in actie met ei van Wulp, 27 april 1993, vliegbasis Twente (Harrie Linckens). *Montagu's Harrier Circus pygargus in action with egg of Curlew Numenius arquata.*